ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ
Декан гуманітарно-педагогічного факультету
_____ Неля ПОДЛЕВСЬКА
Підпис Ім'я, ПРІЗВИЩЕ
01 вересня 2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Соціальне партнерство та міжсекторна взаємодія в розвитку соціальних ініціатив
Назва дисципліни

Галузь знань – І Охорона здоров'я та соціальне забезпечення
Спеціальність – І 10 Соціальна робота та консультування
Рівень вищої освіти – Другий (магістерський)
Освітньо-професійна програма – Соціальна робота та консультування
Обсяг дисципліни – 4 кредити ЄКТС
Шифр дисципліни – ОЗП.02
Мова навчання – українська
Статус дисципліни: обов'язкова (загальної підготовки)
Факультет – Гуманітарно-педагогічний
Кафедра – Соціальної роботи і соціальної педагогіки

Форма здобуття освіти	Курс	Семестр	Загальний обсяг		Кількість годин						Курсовий проект	Курсова робота	Форма семестрового контролю	
					Аудиторні заняття					Самостійна робота, у т.ч. ІНС				
			Кредити ЄКТС	Години	Разом	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття				Залік	Іспит
Д	1	1	4	120	34	16		18		86				+
З	1	1	4	120	12	6		6		108				+

Робоча програма складена на основі освітньо-професійної програми «Соціальна робота та консультування» за спеціальністю І 10 Соціальна робота та консультування

Робоча програма складена _____ д-р. пед. наук, проф. Юрій БРИНДІКОВ
Підпис Науковий ступінь, вчене звання, Ім'я ПРІЗВИЩЕ автора

Схвалена на засіданні кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки

Протокол від 29 серпня 2025 № 1 Зав. кафедри _____ Олена ВАСИЛЕНКО
Підпис Ім'я ПРІЗВИЩЕ

Робоча програма розглянута та схвалена вченою радою гуманітарно-педагогічного факультету

Голова вченої ради факультету _____ Неля ПОДЛЕВСЬКА
Ім'я ПРІЗВИЩЕ

Хмельницький 2025

2 ЛИСТ ПОГОДЖЕННЯ

Посада	Назва факультету	Підпис	Ініціали, прізвище
Гарант освітньо-професійної програми, д-р. пед. наук, проф.	Гуманітарно-педагогічний факультет		Юрій БРИНДІКОВ

3 ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Дисципліна «Соціальне партнерство та міжсекторна взаємодія у розвитку соціальних ініціатив» є складовою обов'язкової частини дисциплін загальної підготовки фахівців другого (магістерського) освітнього рівня за спеціальністю І 10 Соціальна робота та консультування за освітньо-професійною програмою Соціальна робота та консультування.

Пререквізити – вихідна.

Постреквізити – ОФП.05 Фахова (консультативна) практика, ОФП.06 Переддипломна практика, ОФП.07 Кваліфікаційна робота.

Відповідно до освітньої програми дисципліна має забезпечити:

– ***компетентності***: Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі соціальної роботи або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог (ІК); Здатність розробляти і управляти проєктами (ЗК 02); Здатність виявляти ініціативу та підприємливість (ЗК 06); Навички міжособистісної взаємодії (ЗК 09); Здатність працювати в команді (ЗК 10); Здатність до виявлення соціально значимих проблем і факторів досягнення соціального благополуччя різних груп населення (ФК 02); Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (експертами з інших галузей/видів економічної діяльності), налагоджувати взаємодію державних, громадських і комерційних організацій на підґрунті соціального партнерства (ФК 05); Здатність до спільної діяльності та групової мотивації, фасилітації процесів прийняття групових рішень (ФК 08); Здатність виявляти ініціативу та підприємливість задля вирішення соціальних проблем через упровадження соціальних інновацій (ФК 10); Здатність до формування позитивного іміджу професії, її статусу в суспільстві (ФК 13); Здатність до розроблення, апробації та втілення соціальних проєктів і технологій (ФК 15); Здатність здійснювати соціальне консультування різних груп населення та категорій клієнтів, використовуючи сучасні методи, технології та кризові інтервенції (УК 01); Здатність використовувати інноваційні методи, практики та цифрові технології у соціальній роботі, професійно розвиватися, ініціювати та впроваджувати соціальні зміни на засадах партнерства для вирішення складних соціальних проблем в умовах сучасних соціальних викликів і трансформацій (УК 02);

– ***програмні результати навчання***: Розв'язувати складні задачі і проблеми, що потребують оновлення й інтеграції знань в умовах неповної/недостатньої інформації та суперечливих вимог (ПРН 01); Застосовувати іноземні джерела при виконанні завдань науково-дослідної та прикладної діяльності, висловлюватися іноземною мовою, як усно, так і письмово (ПРН 03); Автономно приймати рішення в складних і непередбачуваних ситуаціях (ПРН 08); Організовувати спільну діяльність фахівців різних галузей і непрофесіоналів, здійснювати їх підготовку до виконання завдань соціальної роботи, ініціювати командоутворення та координувати командну роботу (ПРН 11); Оцінювати соціальні наслідки політики у сфері прав людини, соціальної інклюзії та сталого розвитку суспільства, розробляти рекомендації стосовно удосконалення нормативноправового забезпечення соціальної роботи (ПРН 12); Демонструвати ініціативу, самостійність, оригінальність, генерувати нові ідеї для розв'язання завдань професійної діяльності (ПРН 13); Розробляти критерії та показники ефективності професійної діяльності, застосовувати їх в оцінюванні виконаної роботи, пропонувати рекомендації щодо забезпечення якості соціальних послуг та управлінських рішень (ПРН 15); Самостійно будувати та підтримувати цілеспрямовані, професійні взаємини з широким колом людей, представниками різних спільнот і організацій, аргументувати, переконувати, вести конструктивні переговори, результативні бесіди, дискусії, толерантно ставитися до альтернативних думок (ПРН 17); Розробляти, апробувати та втілювати соціальні проєкти і технології (ПРН 19); Впроваджувати інноваційні методи, практики та сучасні цифрові технології у соціальній роботі, професійно розвиватися, ініціювати та впроваджувати соціальні зміни на засадах партнерства для вирішення складних соціальних проблем в умовах сучасних соціальних викликів і трансформацій (ПРН 22).

Мета дисципліни. Формування у майбутніх соціальних працівників вмінь і навичок, необхідних для вирішення актуальних завдань досягнення соціальної справедливості, гармонії та партнерства у взаємовідносинах між людьми, організаціями та соціальними секторами.

Предмет дисципліни. Обсяг теоретичних і практичних засад щодо розвитку сучасної системи понять, пов'язаних з діяльністю фахівців соціальної сфери у царині соціального партнерства.

Завдання дисципліни. Формування у майбутніх фахівців соціальної роботи навичок соціальної взаємодії, співробітництва, попередження та розв'язування конфліктів; надання студентам необхідних знань щодо пріоритетів соціальної політики, принципів ефективного співробітництва та способів ведення соціального діалогу з представниками різних спільнот організацій / установ.

Результати навчання. Після вивчення дисципліни здобувач повинен: вміло *використовувати* понятійний апарат з фаху; орієнтуватися в історії соціального партнерства в Україні і за кордоном; *вміти* налагоджувати співпрацю з організаціями-партнерами з соціальної роботи для виконання завдань професійної діяльності; *формувати* діалог щодо розробки та впровадження соціальних проектів з представникам різних професійних груп (бізнесу) та громад; *виявляти* сильні сторони та залучати ресурси клієнтів (цільової групи соціального проекту), ресурси соціальної групи і громади для розв'язання їх проблем, виходу із складних життєвих обставин; використовуючи сильні сторони кожного партнера (держави, бізнесу, громадськості) *розробляти* варіанти подолання соціальних проблем.

4 Структура залікових кредитів дисципліни

Назва розділу (теми)	Кількість годин, відведених на:					
	Денна форма			Заочна форма		
	лекції	практичні заняття	СРС	Лекції	практичні заняття	СРС
	Перший семестр			Перший семестр		
Тема 1. Концептуальні аспекти партнерства як соціального.	2	2	10	2	2	12
Тема 2. Організація партнерства як складова соціальної роботи.	2	2	10			12
Тема 3. Співробітництво та партнерство як основні принципи соціальної роботи.	2	2	10			12
Тема 4. Основи міжсекторного партнерства.	2	2	10			12
Тема 5. Система соціального партнерства.	2	2	10	2	2	12
Тема 6. Соціальне партнерство як тип соціального управління.	2	2	10	2	2	12
Тема 7. Взаємодія соціальних служб для молоді та громадських, благодійних організацій.	2	2	10			12
Тема 8. Моделі соціального партнерства в сучасному світі. Шляхи створення ефективної системи соціального партнерства	2	4	16			24
Разом за семестр:	**16**	**18**	**86**	**6**	**6**	**108**

5 Програма навчальної дисципліни

5.1 Зміст лекційного курсу

№ п/п	Перелік тем лекцій, їх анотації	Кількість годин
1.	**Тема 1. Концептуальні аспекти партнерства як соціального феномена** Визначення термінів «партнерство» та «соціальне партнерство». Співпраця як соціальна взаємодія Риси успішної співпраці (кооперації). Довіра і оцінки у партнерській взаємодії. *Літ.:* [2] с.7–99; [5] с. 5–17; [6] с. 25–54; [7] с. 8-31; [9] с. 32-82; [10] с. 5–75; [8], с. 12–21, с. 43-52.	2
2.	**Тема 2. Організація партнерства як складова соціальної роботи** Порівняльна характеристика трьох секторів територіальної громади. Міжсекторна взаємодія. Принципи ефективного співробітництва. Соціальне замовлення. *Літ.:* [1] с.7–99; [2] с.147-167; [3] с. 5–17; [4] с. 25–54; [6] с. 8-31; [7] с. 32-82; [10] с. 5–75; [13], с. 12–21, с. 43-52.	2
3.	**Тема 3. Співробітництво та партнерство як основні принципи соціальної роботи** Контекст співробітництва. Підґрунтя співробітництва. Багатопланові стратегії та підходи. *Літ.:* [2] с.7–99; [3] с.147-167; 263-324; [4] с. 19-32, 57-66; [5] с. 25–54; [7] с. 5–75; [7] с. 24–41; [8] с.28-35; [10] с. 25-32.	2
4.	**Тема 4. Основи міжсекторного партнерства** Основні принципи партнерства. Негативні стереотипи й цінність кожного сектора як партнера. Переваги спільної діяльності. Процес побудови і керування партнерством. *Літ.:* [1] с.277-335; [4] с. 112-125; [5] с. 239-252; [3] с.185-262; [4] с. 48-56; 67-75; [5] с. 150–179, 404–421; [7] с. 224–243; [8] с. 169–196.	2
5.	**Тема 5. Система соціального партнерства** Реалізація функцій соціального партнерства за допомогою ефективної моделі. Рівні переговорів і домовленостей. Суб'єкт соціального партнерства. Предмет переговорів. Нормативно-правове забезпечення. *Літ.:* [1] с. 178-223; [2] с. 95-111; [3] с. 252–266; [4] с. 158–178; [7] с. 144–168; [8] с.25-40;[9] с. ;[10]	2
6.	**Тема 6. Соціальне партнерство як тип соціального управління** Форми соціального партнерства як типу соціального управління. Функції соціального управління. Структура механізму соціально-партнерського управління. Процедура суспільно-договірного регулювання. *Літ.:* [1] с.185-262; [2] с. 48-56; 67-75; [3] с. 150–179, 404–421;[4] с.88-105;[5] с.55-78; [7] с. 224–243; [8] с. 169–196.	2
7.	**Тема 8. Взаємодія соціальних служб для молоді та громадських, благодійних організацій. Шляхи створення ефективної системи соціального партнерства** Об'єкт взаємодії. Актуальність взаємодії (актуальні кризові ситуації). Основні фактори для соціальних служб у визначенні партнера. Результат взаємодії. Напрямки роботи громадських та благодійних організацій у	2

	взаємодії з соціальними службами. Формальне соціальне партнерство. Шлях досягнення розумних компромісів. Схеми соціального партнерства. Культура демократичного ведення соціального діалогу. *Літ.:* [1] с. 492-534; [2] с. 33-47; [2] с. 206–237; [3] с. 57-144; [4] с. 126-141; [5] с. 77-93; [7] с. 107–135; 180–194; [8] с. 78–157; [9] с. 53–125; [10] с. 57-63;[11] с. 43-52;[13] с. 118-167.	
	Разом:	**16**

Перелік оглядових лекцій для студентів заочної форми здобуття освіти

№ п/п	Перелік тем лекцій, їх анотації	Кількість годин
1.	Концептуальні аспекти партнерства як соціального феномена Визначення термінів «партнерство» та «соціальне партнерство». Співпраця як соціальна взаємодія Риси успішної співпраці (кооперації). Довіра і оцінки у партнерській взаємодії. *Літ.:* [2] с.7–99; [5] с. 5–17; [6] с. 25–54; [7] с. 8-31; [9] с. 32-82; [10] с. 5–75; [8], с. 12–21, с. 43-52.	2
2.	Система соціального партнерства Реалізація функцій соціального партнерства за допомогою ефективної моделі. Рівні переговорів і домовленостей. Суб'єкт соціального партнерства. Предмет переговорів. Нормативно-правове забезпечення. *Літ.:* [1] с. 178-223; [2] с. 95-111; [3] с. 252–266; [4] с. 158–178; [7] с. 144–168; [8] с.25-40;[9] с. ;[10]	2
3.	Соціальне партнерство як тип соціального управління Форми соціального партнерства як типу соціального управління. Функції соціального управління. Структура механізму соціально-партнерського управління. Процедура суспільно-договірного регулювання. *Літ.:* [1] с.185-262; [2] с. 48-56; 67-75; [3] с. 150–179, 404–421;[4] с.88-105;[5] с.55-78; [7] с. 224–243; [8] с. 169–196.	2
	Разом:	**6**

5.2 Зміст практичних занять

Перелік практичних занять для студентів денної форми здобуття освіти

№	Тема практичного заняття	Кількість годин
1.	Визначення термінів «партнерство» та «соціальне партнерство», співпраці як соціальна взаємодія, окреслення риси успішної співпраці (кооперації). *Література*: [2] с.7–99; [5] с. 5–17; [6] с. 25–54; [7] с. 8-31; [9] с. 32-82; [10] с. 5–75; [8], с. 12–21, с. 43-52.	2
2.	Висвітлення порівняльної характеристики трьох секторів територіальної громади, демонстрація принципів ефективного співробітництва, соціального замовлення. *Література*: [2] с.7–99; [3] с.147-167; 263-324; [4] с. 19-32, 57-66; [5] с. 25–54; [7] с. 5–75; [7] с. 24–41; [8] с.28-35; [10] с. 25-32.	2
3.	Окреслити контекст співробітництва, багатопланові стратегії та підходи.	2

	Література: [1] с. 178-223; [2] с. 95-111; [3] с. 252–266; [4] с. 158–178; [7] с. 144–168; [8] с.25-40;[9] с. ;[10].	
4.	Встановити основні принципи партнерства, виявити негативні стереотипи й цінності кожного сектора як партнера. З'ясувати переваги спільної діяльності. *Література*: [1] с.185-262; [2] с. 48-56; 67-75; [3] с. 150–179, 404–421;[4] с.88-105;[5] с.55-78; [7] с. 224–243; [8] с. 169–196.	2
5.	Дослідження функцій соціального партнерства, рівнів переговорів і домовленостей, суб'єктів соціального партнерства та предметів переговорів. Висвітлення нормативно-правового забезпечення. *Література*: [1] с. 492-534; [2] с. 33-47; [3] с. 75-93, 136–149; [4] с. 53–59, 80–88; [5] с. 77-93; [7] с. 54-61; [8] с. 35-42; [10] с. 42-57.	2
6.	Встановлення форм соціального партнерства як типу соціального управління, функцій соціального управління, структури механізму соціально-партнерського управління та процедури суспільно-договірного регулювання. *Література*: [2] с. 48-75; [5] с.13-56; [10] с. 136–149; [12] с. 99–118; [14] с. 59–80.	2
7.	З'ясування актуальності взаємодії (актуальні кризові ситуації), основних факторів для соціальних служб у визначенні партнера, напрямків роботи громадських та благодійних організацій у взаємодії з соціальними службами. *Література*: [12] с.185-262; [14] с.180-200.	2
8.	Дослідження японської системи соціального партнерства, корпоративної європейської моделі соціального партнерства. Вивчення австралійської та американської систем соціального партнерства конкурентного типу. Визначення формального соціального партнерства, шляхів досягнення розумних компромісів, схем соціального партнерства. Дослідження культури демократичного ведення соціального діалогу. *Література*: [1] с. 237-256; [2] с.18-46; [3] с. 136–149; [4] с. 44–118; [5] с. 63–84; [10] с.43-87; [11] с. 56-98.	4
	Разом:	**18**

Перелік практичних занять для студентів заочної форми навчання

№	Тема практичного заняття	Кількість годин
1.	Визначення термінів «партнерство» та «соціальне партнерство», співпраці як соціальна взаємодія, окреслення риси успішної співпраці (кооперації). *Література*: [2] с.7–99; [5] с. 5–17; [6] с. 25–54; [7] с. 8-31; [9] с. 32-82; [10] с. 5–75; [8], с. 12–21, с. 43-52.	2
2.	Висвітлення порівняльної характеристики трьох секторів територіальної громади, демонстрація принципів ефективного співробітництва, соціального замовлення. *Література*: [2] с.7–99; [3] с.147-167; 263-324; [4] с. 19-32, 57-66; [5] с. 25–54; [7] с. 5–75; [7] с. 24–41; [8] с.28-35; [10] с. 25-32.	2
3.	Встановлення форм соціального партнерства як типу соціального	2

	управління, функцій соціального управління, структури механізму соціально-партнерського управління та процедури суспільно-договірного регулювання. *Література*: [2] с. 48-75; [5] с.13-56; [10] с. 136–149; [12] с. 99–118; [14] с. 59–80.	
		Разом: **6**

5.3 Зміст самостійної (у т.ч. індивідуальної) роботи

Самостійна робота студентів усіх форм здобуття освіти полягає у систематичному опрацюванні програмного матеріалу з відповідних джерел інформації, підготовці до практичних занять, виконанні індивідуальних завдань (реферативна доповідь), тестування з теоретичного матеріалу тощо. Студенти заочної форми здобуття освіти виконують ще й контрольну роботу. Вимоги до її виконання та варіанти визначаються методичними рекомендаціями до виконання контрольних робіт, які кожний здобувач вищої освіти отримує у викладача у період настановної сесії. Крім цього до послуг студентів сторінка навчальної дисципліни у Модульному середовищі для навчання, де розміщені Робоча програма дисципліни та необхідні документи з її навчально-методичного забезпечення.

Зміст самостійної роботи студентів денної форми здобуття освіти

Номер тижня	Вид самостійної роботи	Кількість годин
1	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т1, підготовка до практичного заняття.	5
2	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т1, підготовка до практичного заняття.	5
3	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т2, підготовка до практичного заняття.	5
4	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т2, підготовка до практичного заняття.	5
5	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т3, підготовка до практичного заняття.	5
6	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т3, підготовка до практичного заняття.	5
7	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т4, підготовка до практичного заняття.	5
8	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т4, підготовка до практичного заняття. Підготовка до тестового контролю.	5
9	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т5, підготовка до практичного заняття.	5
10	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т5, підготовка до практичного заняття.	5
11	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т6, підготовка до практичного заняття.	5
12	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т6, підготовка до практичного заняття.	5
13	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т7, підготовка до практичного заняття.	5

14	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т7, підготовка до практичного заняття.	5
15	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т8, підготовка до практичного заняття.	8
16	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т9, підготовка до практичного заняття. Підготовка до тестового контролю.	6
17	Підготовка та презентація індивідуальних завдань (ІЗ) для самостійної роботи	2
	Разом:	**86**

На самостійне опрацювання студентів виносяться визначені у методичних рекомендаціях до практичних занять та самостійної роботи питання з кожної теми. Керівництво самостійною роботою та контроль за виконанням індивідуального завдання здійснюється викладачем згідно з розкладом консультацій у позаурочний час.

Вимоги до виконання контрольної роботи (для студентів заочної форми здобуття освіти) та індивідуального домашнього завдання (для студентів денної форми здобуття освіти) викладені в Модульному середовищі для навчання на сторінці навчальної дисципліни.

Орієнтовна тематика індивідуального завдання (реферативної доповіді) для самостійної роботи здобувачів

1. Сучасні проблеми розвитку соціального партнерства в Україні та світі.
3. Гендерні та вікові відмінності як фактор конфлікту.
4. Роль конфліктних особистостей у порушенні партнерських взаємостосунків.
5. Культура як важливий чинник налагодження партнерської співпраці.
6. Індивідуальна стратегія і тактика стресостійкої поведінки.
7. Вплив конфліктних ситуацій на суїцид.
8. Бар’єр негативних емоцій як основа соціального конфлікту.
9. Необхідність врахування характеру і темпераменту особистості для досягнення гармонійних відносин.
10. Особливості ведення переговорів з конфліктним опонентом.
11. Третейський суд як метод вирішення конфліктів.
12. Механізми психологічного захисту в конфліктній ситуації.
13. Конфлікти авторитарної та демократичної влади.
14. Переговорні стилі та їх роль у налагодженні партнерської співпраці.
15. Проведення переговорів у екстремальних умовах.
16. Технології консенсусу і компромісу в партнерській співпраці.
17. Значення розв’язання етноконфліктів для становлення партнерської співпраці із іншими країнами.
18. Шляхи та форми подолання політичних конфліктів як фактор налагодження гармонійних стосунків між державами.
19. Значення розв’язання інформаційних конфліктів для партнерської співпраці.
20. Способи вирішення економічних конфліктів.
21. Розв’язання міжнаціональних та міжконфесійних конфліктів як гарант співробітництва.
22. Сутність міжнародних конфліктів.
23. Роль юридичних способів врегулювання конфліктів.
24. Процес медіації та його роль для становлення партнерських відносин між опонентами.
25. Емпатія та гумор як засоби партнерських взаємовідносин.

6 Технології та методи навчання

Процес навчання з дисципліни ґрунтується на використанні традиційних та сучасних технологій, зокрема: лекції (з використанням методів проблемного навчання і візуалізації);

практичні заняття (бесіда, демонстрування, спостереження, з використанням кейсів, презентацій), самостійна робота (індивідуальне домашнє завдання, опрацювання теоретичного матеріалу).

Процес навчання з дисципліни ґрунтується на використанні традиційних та сучасних технологій та методів навчання, зокрема: методи навчання за джерелом передачі і сприймання інформації (словесні (пояснення, дискусія, консультування), практичні (інструктування), наочні (демонстрування, ілюстрування, спостереження); за логікою передачі і сприймання навчальної інформації; за рівнем самостійності пізнавальної діяльності (методи проблемного викладу, частково пошукові, дослідницькі); методи стимулювання і мотивації учіння, інтерактивні; метод аналізу конкретних ситуацій (case-study) з використанням технологій візуалізації, інформаційно-комунікаційних та технології дистанційного навчання (сервіс для проведення онлайн конференцій Zoom, Модульне середовище для навчання тощо).

7 Методи контролю

Поточний контроль здійснюється під час практичних занять, а також у дні проведення контрольних заходів, встановлених робочою програмою і графіком освітнього процесу.

При цьому використовуються такі методи поточного контролю:

– усне опитування;

– тестовий контроль теоретичного матеріалу;

– оцінювання результатів роботи на практичних заняттях (участь у обговоренні ситуацій, самостійні роботи);

– оцінювання результатів виконання індивідуального завдання.

При виведенні підсумкової семестрової оцінки враховуються результати як поточного контролю, так самостійної роботи (ІЗ). Здобувач вищої освіти, який за результатами поточного контролю з освітнього компонента набрав менше 60 балів (що становить менше 60% від максимальної кількості балів у семестрі), вважається таким, що не виконав вимоги навчального плану, та не допускається до отримання семестрового заліку до моменту відпрацювання заборгованостей та виконання всіх обов'язкових видів робіт, передбачених робочою програмою навчальної дисципліни. Ліквідація академічної заборгованості із семестрового контролю здійснюється у період екзаменаційної сесії або за графіком, встановленим деканатом відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ».

8 Політика дисципліни

Політика навчальної дисципліни загалом визначається системою вимог до здобувача вищої освіти, що передбачені чинними положеннями Університету про організацію і навчально-методичне забезпечення освітнього процесу. Зокрема, проходження інструктажу з техніки безпеки; відвідування занять з дисципліни є обов’язковим. За об’єктивних причин (підтверджених документально) теоретичне навчання за погодженням із лектором може відбуватись в індивідуальному режимі. Успішне опанування дисципліни і формування компетентностей і програмних результатів навчання передбачає необхідність підготовки до практичних занять (вивчення теоретичного матеріалу з теми, активно працювати на занятті, брати участь у дискусіях щодо прийнятих рішень при виконанні здобувачами завдань).

Здобувачі вищої освіти зобов’язані дотримуватися термінів виконання усіх видів робіт у встановлені терміни, передбачених робочою програмою навчальної дисципліни. Пропущене практичне заняття здобувач зобов’язаний відпрацювати у встановлений викладачем термін, але не пізніше, ніж за два тижні до кінця теоретичних занять у семестрі.

Засвоєння студентом теоретичного матеріалу з дисципліни оцінюється за результатами опитування під час практичних занять, тестування й виконання індивідуального домашнього завдання. Виконання індивідуального завдання завершується його здачею на перевірку у терміни, встановлені графіком самостійної роботи. У якості ІЗ здобувач може підготувати реферат за однією з тем навчальної дисципліни при дотриманні узгоджених з викладачем термінів його виконання.

Здобувач вищої освіти, виконуючи самостійну роботу з дисципліни, має дотримуватися політики доброчесності (заборонені списування, підказки, плагіат, використання штучного

інтелекту (без вірного цитування)). У разі порушення політики академічної доброчесності в будь-яких видах навчальної роботи здобувач вищої освіти отримує незадовільну оцінку і має повторно виконати завдання з відповідної теми (виду роботи), що передбачені робочою програмою. Будь-які форми порушення академічної доброчесності під час вивчення навчальної дисципліни не допускаються та не толеруються.

9 Оцінювання результатів навчання студентів у семестрі

Оцінювання академічних досягнень здобувача вищої освіти здійснюється відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ». При поточному оцінюванні виконаної здобувачем роботи з кожної структурної одиниці і отриманих ним результатів викладач виставляє йому певну кількість балів із призначених робочою програмою для цього виду роботи. При цьому кожна структурна одиниця (робота) може бути зарахована, якщо здобувач набрав не менше 60 відсотків (мінімальний рівень для позитивної оцінки) від максимально можливої суми балів, призначеної структурній одиниці.

Будь-які форми порушення академічної доброчесності не допускаються та не толеруються.

Отриманий здобувачем бал за зарахований вид навчальної роботи (структурну одиницю) після її оцінювання викладач виставляє в електронному журналі обліку успішності здобувачів вищої освіти. За умови виконання усіх видів навчальної роботи за результатами поточного контролю протягом вивчення навчальної дисципліни, встановлених її Робочою програмою, здобувач денної форми здобуття освіти з навчальної дисципліни, підсумковим контролем для якої є залік, може отримати, якщо за результатами поточного та підсумкового контролів набере від 60 до 100 балів. Семестрова підсумкова оцінка розраховується в автоматизованому режимі в інформаційній підсистемі «Електронний журнал» (ІС «Електронний університет») і відповідно до накопиченої суми балів визначається оцінка за інституційною шкалою та шкалою ЄКТС (див. таблицю Співвідношення…), яка заноситься в екзаменаційну відомість, а також до Індивідуального навчального плану здобувача вищої освіти.

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи і оцінювання результатів навчання студентів *денної* форми здобуття освіти у 1 семестрі

Аудиторна робота								**Контрольні заходи**		**Самостійна робота**	**Семестровий контроль**	**Разом**
Перший семестр												Сума балів
Практичні заняття (мінімум 8 контрольних точок)								Тестовий контроль:		ІЗ*	залік	
Т 1	Т 2	Т 3	Т 4	Т 5	Т 6	Т 7	Т 8	Т1-4	Т5-8			
Кількість балів за вид навчальної роботи (мінімум-максимум)												
5-7	5-7	5-7	5-7	5-7	5-7	5-7	5-7	5-12	5-12	10-20	за рейтингом	**60-100****
40-56								**10-24**		**10-20**		

Примітка: *ІЗ – індивідуальне домашнє завдання; Т* – тема навчальної дисципліни;

**За набрану з будь-якого виду навчальної роботи з дисципліни кількість балів, нижче встановленого мінімуму, здобувач отримує незадовільну оцінку і має її перездати у встановлений викладачем (деканом) термін. Інституційна оцінка встановлюється відповідно до таблиці «Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС».

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи і оцінювання результатів навчання студентів *заочної* форми здобуття освіти

<table>
<tr><td colspan="2">Аудиторна робота</td><td colspan="3">Самостійна, індивідуальна робота</td><td>Семестровий контроль</td><td>Разом</td></tr>
<tr><td colspan="2"></td><td colspan="3">Перший семестр</td><td rowspan="3">Сума балів</td></tr>
<tr><td colspan="2">Практичне заняття</td><td colspan="2">Контрольна робота</td><td>Тестовий контроль</td><td>ІЗ*</td><td rowspan="2">Залік</td></tr>
<tr><td>1</td><td>2</td><td>Якість виконання</td><td>Захист роботи</td><td>Т1-16</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="7">Кількість балів за кожний вид навчальної роботи (мінімум-максимум)</td></tr>
<tr><td>6-10</td><td>6-10</td><td>30-50</td><td>3-5</td><td>3-5</td><td>12-20</td><td rowspan="2">За рейтингом</td><td rowspan="2">60-100</td></tr>
<tr><td colspan="2">12-20</td><td colspan="2">33-55</td><td>3-5</td><td>12-20</td></tr>
</table>

Оцінювання якості виконання контрольної роботи студентами заочної форми здобуття освіти

Контрольна робота передбачає виконання трьох завдань – два теоретичних і одне – практичне. Кількість завдань у контрольній роботі залежно від особливостей дисципліни визначає кафедра. Зміст завдань наведено в методичних рекомендаціях до виконання контрольної роботи. При оцінюванні контрольної роботи враховуються якість її виконання та захист, кожен з цих показників оцінюються максимально: кожне з теоретичних завдань – 15 балами, практичне завдання 20 балами, загальна максимальна сума балів становить 50.

Критерії оцінювання контрольної роботи:

Таблиця – Розподіл балів між завданнями контрольної роботи здобувача вищої освіти

Види завдань	**Для кожного окремого виду завдань**		
	Мінімальний (достатній) бал	**Потенційні позитивні бали* (середній бал)**	**Максимальний (високий) бал**
Теоретичне питання № 1	9	12	15
Теоретичне питання № 2	9	12	15
Практичне завдання	12	16	20
Всього балів	30		50

Примітка. *Позитивний бал за контрольну роботу, відмінний від мінімального (30 балів) та максимального (50 балів), знаходиться в межах 31-49 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) контрольної роботи.

Кожне завдання контрольної роботи здобувача вищої освіти оцінюється з використанням нижченаведених у таблиці критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти (щодо визначення достатнього, середнього та високого рівня досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей).

Оцінювання на практичних заняттях

Оцінка, яка виставляється за практичне заняття, складається з таких елементів: усне опитування студентів на знання теоретичного матеріалу з теми; вільне володіння студентом

спеціальною термінологією і уміння професійно обґрунтувати прийняті рішення при розв’язуванні задач; результати самостійних робіт.

При оцінюванні результатів навчання здобувачів вищої освіти на практичних заняттях викладач користується наведеними нижче критеріями:

Таблиця – Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти

Оцінка та рівень досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей	**Узагальнений зміст критерія оцінювання**
1	2
Відмінно (високий)	Здобувач вищої освіти глибоко і у повному обсязі опанував зміст навчального матеріалу, легко в ньому орієнтується і вміло використовує понятійний апарат; уміє пов’язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, впевнено висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Відмінна оцінка передбачає, логічний виклад відповіді державною мовою (в усній або у письмовій формі), демонструє якісне оформлення роботи і володіння спеціальними інструментами. Здобувач вищої освіти не вагається при видозміні запитання, вміє робити детальні та узагальнюючі висновки. При відповіді допустив дві-три несуттєві похибки.
Добре (середній)	Здобувач вищої освіти виявив повне засвоєння навчального матеріалу, володіє понятійним апаратом і фаховою термінологією, орієнтується у вивченому матеріалі; свідомо використовує теоретичні знання для вирішення практичних задач; виклад відповіді грамотний, але у змісті і формі відповіді можуть мати місце окремі неточності, нечіткі формулювання закономірностей тощо. Відповідь здобувача будується на основі самостійного мислення. Здобувач вищої освіти у відповіді допустив дві-три несуттєві помилки.
Задовільно (достатній)	Здобувач вищої освіти виявив знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та практичної діяльності за професією, справляється з виконанням практичних завдань, передбачених програмою. Як правило, відповідь здобувача будується на рівні репродуктивного мислення, здобувач має слабкі знання структури курсу, допускає неточності і суттєві помилки у відповіді, вагається при відповіді на видозмінене запитання. Разом з тим, набув навичок, необхідних для виконання нескладних практичних завдань, які відповідають мінімальним критеріям оцінювання і володіє знаннями, що дозволяють йому під керівництвом викладача усунути неточності у відповіді.
Незадовільно (недостатній)	Здобувач вищої освіти виявив розрізнені, безсистемні знання, не вміє виділяти головне і другорядне, допускається помилок у визначенні понять, перекручує їх зміст, хаотично і невпевнено викладає матеріал, не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань. Як правило, оцінка «незадовільно» виставляється здобувачу, який не може продовжити навчання без додаткової роботи з вивчення дисципліни.

ІЗ здобувача вищої освіти оцінюється аналогічно з використанням вищенаведених у таблиці критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти (мінімальний позитивний бал

– 6 балів, максимальний – 10 балів). При підготовці реферативної доповіді у якості ІЗ здобувач вищої освіти отримує максимальний бал (10) за його виконання.

Оцінювання результатів тестового контролю

Кожен з двох тестів, передбачених робочою програмою, складається із 30 тестових завдань. Максимальна сума балів, яку може набрати студент за результатами тестування, складає 5.

Відповідно до таблиці структурування видів робіт за тематичний контроль здобувач залежно від кількості правильних відповідей може отримати від 3 до 5 балів:

Таблиця – Розподіл балів в залежності від наданих правильних відповідей на тестові завдання

Кількість правильних відповідей	1–17	18–22	23–26	27–30
Відсоток правильних відповідей	0-59	60-74	75-89	90-100
Кількість балів	-	3	4	5

На тестування відводиться 30 хвилин. Правильні відповіді студент записує у талоні відповідей. Здобувач може також пройти тестування і в онлайн режимі у Модульному середовищі для навчання на сторінці навчальної дисципліни. Тестування здобувачів вищої освіти у Модульному середовищі для навчання автоматично оцінюються за критеріями, наведеними у таблиці вище.

При отриманні негативної оцінки тест слід перездати до терміну наступного контролю.

Таблиця – Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС

<table>
<tr><th rowspan="2">Оцінка ЄКТС</th><th rowspan="2">Рейтингова шкала балів</th><th colspan="2">Інституційна шкала (Опис рівня досягнення здобувачем вищої освіти запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни</th></tr>
<tr><th>Залік</th><th>Іспит/диференційований залік</th></tr>
<tr><td>A</td><td>90-100</td><td rowspan="5">Зараховано</td><td>Відмінно/Excellent – високий рівень досягнення запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни, що свідчить про безумовну готовність здобувача до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом</td></tr>
<tr><td>B</td><td>83-89</td><td rowspan="2">Добре/Good – середній (максимально достатній) рівень досягнення запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни та готовності до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом</td></tr>
<tr><td>C</td><td>73-82</td></tr>
<tr><td>D</td><td>66-72</td><td rowspan="2">Задовільно/Satisfactory – Наявні мінімально достатні для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом результати навчання з навчальної дисципліни</td></tr>
<tr><td>E</td><td>60-65</td></tr>
<tr><td>FX</td><td>40-59</td><td rowspan="2">Незараховано</td><td>Незадовільно/Fail – Низка запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни відсутня. Рівень набутих результатів навчання є недостатнім для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом</td></tr>
<tr><td>F</td><td>0-39</td><td>Незадовільно/Fail – Результати навчання відсутні</td></tr>
</table>

Підсумкова семестрова оцінка за інституційною шкалою і шкалою ЄКТС визначається в автоматизованому режимі після внесення викладачем результатів оцінювання з усіх видів робіт до електронного журналу. Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС у наведеній нижче таблиці.

Семестровий залік виставляється, якщо загальна сума балів, яку набрав студент з дисципліни за результатами поточного контролю, знаходиться у межах від 60 до 100 балів. При цьому за інституційною шкалою ставиться оцінка «відмінно/добре/задовільно», а за шкалою ЄКТС – буквене позначення оцінки, що відповідає набраній студентом сумі балів відповідно до таблиці Співвідношення

11. Питання для самоконтролю результатів навчання

1. Вкажіть сучасні проблеми розвитку соціального партнерства в Україні та світі.
2. Поясніть конфлікт і маніпуляція за О.С. Карміном.
3. Розкрийте гендерні та вікові відмінності як фактор конфлікту.
4. Вкажіть роль конфліктних особистостей у порушенні партнерських взаємостосунків.
5. Поясніть культуру як важливий чинник налагодження партнерської співпраці.
6. Висвітліть індивідуальну стратегію і тактику стресостійкої поведінки.
7. Поясніть вплив конфліктних ситуацій на суїцид.
8. Окресліть бар'єр негативних емоцій як основа соціального конфлікту.
9. Зазначте необхідність врахування характеру і темпераменту особистості для досягнення гармонійних відносин.
10. Вкажіть особливості ведення переговорів з конфліктним опонентом.
11. Окресліть Третейський суд як метод вирішення конфліктів.
12. Вкажіть механізми психологічного захисту в конфліктній ситуації.
13. Розкрийте конфлікти авторитарної та демократичної влади.
14. Вкажіть переговорні стилі та їх роль у налагодженні партнерської співпраці.
15. Зазначте, яким чином проведення переговорів у екстремальних умовах.
16. Вкажіть технології консенсусу і компромісу в партнерській співпраці.
17. Вкажіть значення розв'язання етноконфліктів для становлення партнерської співпраці із іншими країнами.
18. Окресліть шляхи та форми подолання політичних конфліктів як фактор налагодження гармонійних стосунків між державами.
19. Поясніть значення розв'язання інформаційних конфліктів для партнерської співпраці.
20. Вкажіть способи вирішення економічних конфліктів.
21. Поясніть розв'язання міжнаціональних та міжконфесійних конфліктів як гарантію співробітництва.
22. Поясніть сутність міжнародних конфліктів.
23. Вкажіть роль юридичних способів врегулювання конфліктів.
24. Окресліть процес медіації та його роль для становлення партнерських відносин між опонентами.
25. Поясніть емпатію та гумор як засоби партнерських взаємовідносин.

12 Навчально-методичне забезпечення

Освітній процес з дисципліни «Соціальне партнерство та міжсекторна взаємодія у розвитку соціальних ініціатив» повністю і в достатній кількості забезпечений необхідною навчально-методичною літературою. Зокрема, у модульному середовищі для навчання розміщено комплекс навчально-методичного забезпечення викладання дисципліни для здобувачів другого (магістерського) освітнього рівня спеціальності І 10 «Соціальна робота та консультування» (тексти лекцій, методичні вказівки до практичних занять та виконання контрольної роботи, питання тестового контролю, завдання для самостійної роботи, довідкова література тощо) . Хмельницький : ХНУ, 2025. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://msn.khmnu.edu.ua/course/view.php?id=964

13 Матеріально-технічне та програмне забезпечення дисципліни (за потреби)

Інформаційна та комп'ютерна підтримка: ПК, планшет, смартфон або інший мобільний пристрій, проєктор. Програмне забезпечення: програми Microsoft Office або аналогічні, доступ до мережі Інтернет, робота з презентаціями.

Вивчення навчальної дисципліни не потребує використання спеціального програмного прикладного забезпечення, крім загальновживаних програм і операційних систем.

14. Рекомендована література:

Основна

1. Добрянська О. Тенденції розвитку соціального партнерства в Україні. Вісник Дніпровської академії неперервної освіти. Публічне управління та адміністрування. № 1 (1). 2021. С. 6-10
2. Історія соціальної роботи: підручник/ Анатолій Фурман, Марія Підгурська. Київ: ВЦ «Академія», 2018. 160 с.
3. Капустін В.В. Зарубіжний досвід механізмів реалізації соціального партнерства (2021). URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/16_2021/20.pdf
4. Комунікації та соціальна відповідальність: навчальний посібник / С. К. Василик, О. В. Майстренко, К. Р. Немашкало. Харків : ХНЕУ, 2019. 180 с.
5. Камашев А.В. Соціальне партнерство як інструмент розвитку інфраструктурного забезпечення територіальних громад. URL: file:///D:/Users/SR/Downloads/294-%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-554-1-10-20230109-1.pdf
6. Лаухіна, Л. М., Кобзар, Н. І., РабічО. В., Скачедуб, С. А. (2020). Соціальне партнерство в Україні та його правове забезпечення. Економічний простір, (162). 2020. С. 7-12
7. Моцна І.В. Проблеми розвитку соціального партнерства в Україні та шляхи їх вирішення (2019). URL: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/25_1_2019ua/37.pdf
8. Повалій Т.Л. Соціальне партнерство та професійні комунікації в роботі менеджера соціокультурної діяльності : навчальний посібник / Т. Л. Повалій, О. П. Бойко. Суми : Сумський державний університет, 2021. 241 с.
9. Проблеми та перспективи модернізації соціального діалогу та публічних комунікацій задля успішних реформ. URL: https://robotodavets.org.ua/2019/02/28/problemy ta perspektyvy modernizatsiyi sotsialnogo dialogu ta publichnyh komunikatsij zadlya uspishnyh reform.htm
10. Семигіна Т. Сучасна соціальна робота. Київ: Академія праці, соціальних відносин і туризму, 2020. 275 с.
11. Територіальні громади в умовах децентралізації: ризики та механізми розвитку: монографія / за ред. Кравціва В. С., Сторонянської І. З. Львів: ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долішнього НАН України, 2020. 531 с.

Додаткова

12. Соціальне партнерство / Н.Ф. Романова, І. П. Мельник: навчально-методичний посібник. К.: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2017. - 238 с.
13. Влада і суспільство: діалог через громадські ради: монографія / Шайгородський Ю. Ж., Андрійчук Т. С., Дідух А. Я. Романова Н. Ф. [та ін.]; за заг. ред. Шайгородського Ю. Ж. К.: Паливода А. В., 2016.
14. Теорія та практика соціальної роботи: навчальний посібник / О. Г. Карпенко, Н. Ф. Романова. К: Видавничий Дім «Слово», 2015. 408 с.
15. Колот А. М. Соціально-трудові відносини: теорія і практика регулювання: Монографія. К.: КНЕУ, 2013. 230 с.
16. Горбатенко В. Соціальне партнерство. Політична енциклопедія. .К.: Парламентське видавництво, 2017. 679 с.

17. Петроє О. Концептуалізація ідей соціального діалогу в зарубіжній суспільній думці. Вісн. НАДУ. 2016. № 1. С. 265–272.

18. Діденко Н. Державне управління і соціальне партнерство: актуальні проблеми теорії і практики : монографія. Донецьк, 2017. 404 с.

19. Задорожний Г.В. Соціальне партнерство – шлях до відкритого суспільства Х. : Вид-во ХІГМ, 2015. 192 с.

20. Лебедєв І.В. Соціальне партнерство як спосіб подолання економічної кризи. Економіка і держава. 2019. № 4. С. 12-15.

21. Сталий розвиток територіальної громади: управлінський аспект: монографія. Х. : Вид-во ХарРІ НАДУ «Магістр», 2018. 36 с.

15 Інформаційні ресурси

1. Модульне середовище для навчання. Доступ до ресурсу: https://msn.khmnu.edu.ua/course/view.php?id=964
2. Електронна бібліотека університету. Доступ до ресурсу: http://lib.khnu.km.ua/asp/php_f/p1age_lib.php.
3. Репозитарій ХНУ. Доступ до ресурсу: http://elar.khnu.km.ua/jspui/?locale=uk.